

Arrest

nr. 103 864 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 januari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 15 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 augustus 2012 legde verzoeker samen met zijn Nederlandse partner een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Eveneens op 14 augustus 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van zijn Nederlandse partner.

1.3. Op 25 januari 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer

dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan in kennis gesteld op 15 februari 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.08.2012 werd ingediend door:

Naam: G.

Voorna(a)m(en): U.W.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- 3 foto's: er is geen datum gedrukt op de foto's, bijgevolg kan niet afgeleid worden van wanneer de voorgelegde foto's dateren. We kunnen de foto's dus niet aanvaarden als afdoende bewijs voor de duurzame en stabiele aard van de relatie.

- Reservering van een reis: de namen van betrokkenen staan erop vermeld maar dit document is opgemaakt in 2012. Men kan dus niet stellen dat hier op voldoende wijze bewezen is dat betrokkenen al 2 jaar een duurzame en stabiele relatie hebben.

- Samenstelling gezin: hieruit blijkt dat betrokkenen sedert 25/06/2012 in de (...)straat (...) in Meerhout wonen.

- Werkgeversattest en loonfiches van de Nederlandse partner: hieruit blijkt dat hij in Nederland werkte tijdens deze periode.

- Bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister van betrokkene en uittreksel basisadministratie: hieruit blijkt dat betrokkene op deze momenten in Suriname en Nederland woonde. Dit is echter geen voldoende bewijs dat betrokkenen 1 jaar onafgebroken samengewoond hebben of elkaar al 2 jaar kenden en elkaar gedurende die periode minstens 3 keer ontmoet hebben met een minimum van 45 dagen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.(...)”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”.

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het motiveringsbeginsel”.

Verzoeker betoogt als volgt in zijn synthesememorie:

“(...) Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;
Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

(...)

Dat evenwel uit de bij gebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoekster thans reeds meer dan twee jaar een relatie onderhoudt met de Heer C.;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid de voorgelegde stukken totaal verkeerdelijk interpreteert en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken;

Dat verzoeker immers navolgende feitelijke gegevens, gestaafd door stukken voorlegde:

- Foto's;

- Reservering reis;

- Kopij inreisstempels paspoort;

- Attest samenstelling van gezin;

- Werkgeversattest en loonfiches de Heer C.;

- Bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister en uittreksel uit de basisadministratie van verzoeker;

Dat uit betreffende bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoeker en de Heer C. een langdurige relatie met elkaar onderhouden waarin zij elkaar minstens drie maal hebben ontmoet en dit voor een periode van ten minste 45 dagen en minstens 1,5 jaar op hetzelfde adres woonachtig zijn;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing dan ook alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen;

Dat immers uit de voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker de Heer C. meer dan 3 maal heeft ontmoet over een periode van 45 dagen en reeds minstens twee jaar een relatie onderhouden;

Dat de foto's immers werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en verzoeker en de Heer C. in innige poses staan afgebeeld;

Dat ook de inreisstempels in het paspoort van de Heer C. diens bezoeken aan verzoeker aantonen;

Dat verzoeker uiteraard niet van iedere dag van zijn verblijf bij de Heer C. een document of bewijsstuk kan voorleggen, wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoeker kan verwacht worden;

Dat verzoekster zich bovendien de terechte vraag stelt welke bewijsstukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie dan wel dienen te worden voorgelegd, indien zelfs de voorgelegde stukken niet worden aanvaard;

Hoe kan men dan immers verder nog bewijzen dat men elkaar heeft ontmoet en er een relatie bestaat, indien de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in dergelijke mate onredelijk optreedt?

Dat het criterium "dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen", door de redenering van de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal ondermijnd en uitgehold wordt;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen; (...)"

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, waarin hij aanvoert dat de verwerende partij de voorgelegde stukken "totaal verkeerdelijk interpreteert en derhalve foutieve conclusies heeft getrokken", zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht, waarvan verzoeker trouwens uitdrukkelijk gewag maakt in zijn synthesememorie.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie met een Nederlander.

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) Bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

-indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

-ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

-ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

(...)”

2.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart de volgende stukken heeft bijgebracht als bewijs van zijn stabiele en duurzame relatie met dhr. C.:

- een verklaring van wettelijke samenwoning van 14 augustus 2012;
- een attest van gezinssamenstelling, afgeleverd door de gemeente Meerhout op 21 augustus 2012, waaruit blijkt dat verzoeker en zijn partner sinds 25 juni 2012 op hetzelfde adres te Meerhout ingeschreven zijn;
- een betalingsbewijs van “Reena’s reizen” op naam van verzoeker en dhr. C., gedateerd op 21 maart 2012;
- drie ongedateerde foto’s;
- onleesbare kopies van wat een paspoort lijkt te zijn;
- een kopie van verzoekers Nederlandse verblijfskaart;
- een “*uittreksel basisadministratie*” van de gemeente Arnhem, gedateerd op 11 juli 2012, waaruit blijkt dat verzoeker de gemeente op 8 april 2009 verliet naar een ongekend adres;
- verzoekers geboorteakte;
- een bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister en een bewijs van bezit van de Surinaamse nationaliteit betreffende verzoeker, gedateerd op 18 april 2012;
- salarisspecificaties en een werkgeversattest van verzoekers partner, gedateerd op 17 juli 2012, waaruit blijkt dat dhr. C. sinds 1 januari 2008 tewerkgesteld wordt te Amsterdam met een “*0-urencontract*”.

2.5. Conform het gestelde in artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, is het duurzaam en stabiel karakter van een relatie aangetoond indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond. De Raad stelt vast dat het administratief dossier twee stukken bevat betreffende de samenwoning van verzoeker en zijn partner: enerzijds een verklaring van wettelijke samenwoning, gedateerd op 14 augustus 2012, en anderzijds een attest van gezinssamenstelling van 21 augustus 2012 waaruit blijkt dat verzoeker en zijn partner sinds 25 juni 2012 op hetzelfde adres te Meerhout ingeschreven zijn. De Raad stelt vast dat noch de verklaring van wettelijke samenwoning, noch het voorgelegde attest van gezinssamenstelling, kunnen aantonen dat verzoeker en zijn partner op het moment van de vestigingsaanvraag, zijnde op 14 augustus 2012, reeds één jaar samengewoond hebben. Nu blijkt dat verzoeker geen andere stukken heeft aangebracht waaruit zijn samenwoning met dhr. C. blijkt, betreft verzoekers

betoog dat hij en zijn Nederlandse partner *“minstens 1,5 jaar op hetzelfde adres woonachtig zijn”* niet meer dan een blote bewering.

2.6. Conform het gestelde in artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet, is het duurzaam en stabiel karakter van een relatie eveneens aangetoond indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen. Door te wijzen op de stukken die hij heeft overgemaakt en door zijn overtuiging dat zij in combinatie met elkaar dienen beoordeeld te worden en dat dan *“uit betreffende bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoeker en de Heer C. een langdurige relatie onderhouden met elkaar”* en dat verzoeker *“de Heer C. meer dan 3 maal heeft ontmoet over een periode van 45 dagen en reeds minstens twee jaar een relatie onderhouden”*, kan verzoeker de door verwerende partij gedane beoordeling van de door hem overgemaakte stukken, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, niet onderuit kan halen. Waar verzoeker enkel in concreto ingaat op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling van de door hem overgemaakte foto's en betoogt *“dat de foto's immers werden getrokken in verschillende seizoenen en jaartallen, hetgeen wordt bevestigd door de achtergronden van de foto's en verzoeker en de Heer C. in innige poses staan afgebeeld”*, dient de Raad op te merken dat dit betoog de vaststelling in de bestreden beslissing dat *“er (...) geen datum gedrukt (is) op de foto's, bijgevolg kan niet afgeleid worden van wanneer de voorgelegde foto's dateren. We kunnen de foto's dus niet aanvaarden als afdoende bewijs voor de duurzame en stabiele aard van de relatie”* niet onderuit kan halen.

2.7. De Raad volgt verzoeker derhalve niet waar deze betoogt dat *“de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een totaal foutieve beoordeling van de voorlegde stukken maakt”*. Waar verzoeker verder stelt dat verwerende partij de voorgelegde stukken *“zelfs totaal negeert”*, merkt de Raad op dat verzoeker nalaat te preciseren welke relevante stukken niet in aanmerking werden genomen bij het nemen van de bestreden beslissing, zodat verzoekers betoog de motivering van de bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen.

2.8. Ter ondersteuning van zijn betoog voegt verzoeker aan zijn verzoekschrift een kopie van een document waarop visastempels van Suriname zijn aangebracht. Daargelaten de vaststelling dat dit stuk zich niet, minstens niet in deze vorm in het administratief dossier bevindt en dat allerminst wordt aangetoond dat deze kopie het paspoort van verzoekers partner betreft, ziet de Raad niet in hoe een visum kort verblijf geldig van 27 december 2011 tot 27 januari 2012 kan aantonen dat de in punt 2.6. vermelde voorwaarden zijn vervuld. Daarnaast dateert het tweede visum kort verblijf van na het nemen van de bestreden beslissing en kan dit de onwettigheid ervan derhalve niet aantonen. Voor de beoordeling van de wettigheid van de bestreden beslissing bekijkt de Raad de situatie immers zoals ze zich stelde op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing waarbij in ogenschouw worden genomen, de stukken waarover de verwerende partij beschikte op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing.

2.9. Voor het overige geeft verzoeker blijk van onbegrip voor de getroffen bestreden beslissing, maar dit, evenals als zijn retorische vraagstelling aangaande stukken die wel aanvaard worden, kan de bestreden beslissing niet onderuit halen.

Het eerste en enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA